

PŘÍBĚHY NAŠICH
SOUSEDŮ

VLASTA
LAJČÁKOVÁ
nar. 1947

Reportáž zpracovali žáci
Základní školy Křesomyslovy
Praha 4

Štěpán Herbst Ondřej Lajčák Dalibor Špála Antonín
Veselý Tomáš Vorlíček

Mgr. Jakub Horálek

ANTONÍN 1

Osobnost, která má o čem vyprávět – to je Vlasta Lajčáková, dlouholetá pracovnice Československého rozhlasu.

PAMĚTNICE

„Já se jmenuji Vlasta Lajčáková, narodila jsem se jako Kohoutová. Je mi 77 let a budu vám vyprávět něco o tom, jak sem žila (...).“

(...) když si vzpomínám, že jsme někdy ve druhý ve třetí třídě například museli vytrhávat z učebnic listy, a to se vytrhávalo proto, že ve třiapadesátém roce roce umřel Stalin, pak velmi brzy po něm umřel prezident Gottwald, a ty učebnice, který byly postavený na jejich majestátu a na tom, jaký byly úžasný, tak musely z těch učebnic ven (...)

TOMÁŠ 2

Po maturitě nastupuje Vlasta Lajčáková v r. 1966 do oddělení dokumentace v Československém rozhlase.

Pamětnice

„A protože rozhlas byl veliký, důležitý médium, tak jenom rozhlas, Česká tisková kancelář, ani ne začínající televize, měly tak zvanou dokumentaci. Dokumentace byla zahraniční dokumentace a česká dokumentace.“

„(...) tak se úplně výjimečně v tom rozhlase mohly přijímat a byly k dispozici pro ty dokumentátory zahraniční noviny, ty, který se nikde nedaly sehnat, časopisy, všechno ze světa, agentury, a my jsme to zpracovávali (...).“

DALIBOR 3

21. srpna 1968 zasáhne do československých dějin vpád vojsk většiny států Varšavské smlouvy. Paní Lajčákovou tato zpráva zastihne v Rakousku. Všichni ji přesvědčují, aby se do Československa nevracela, ona ale o svém návratu zpět nepochybuje.

Pamětnice

„No to vůbec by mi nemohl nikdo říct, aby jsem se dívala na ten rozhlas, jak se tam bojuje, a na ty moje okna, který jsme měli hned v prvním patře, jak tam střílejí Rusové, a já se nevrátím do Prahy, to byl nesmysl.“

TOMÁŠ 4

Po svém návratu se Vlasta Lajčáková zapojuje do ilegálního vysílání Československého rozhlasu z Karlína.

Pamětnice

„Takže hned druhý den jsem přijela do Prahy a zažila jsem tady tu hrůzu, ale do rádia už jsem se nedostala. To už nás tam nepustili, ale protože Honza Petránek, Věra Šťovíčková, všichni ty mé starší kamarádi, kteří vysílali, tak jsme vysílali z Karlína, tam byl Československý rozhlas, ale pražský vysílání v karlínský budově, tak tam odtud se vysílalo, a tam nás nikdy nezaměřili Rusové.“

DALIBOR 5

V roce 1969 se blíží smutné výročí okupace. Vlasta Lajčáková se dostává do hledáčku STB.

Pamětnice

„No tak jsme neměli nic lehčího na práci s Honzou Petránkem, než dát dohromady nějaký burcující pamflety (...).“

„(...) mě sebrali a do Bartolomějský se mnou, no tam mě vyslychali. (...) Vzpouzela jsem se, protože jsem nechtěla podepsat protokol...“

TONDA 6

Po pádu „železné opony“ se Vlasta Lajčáková podílí na obnově Lidových novin.

Stojí i u zrodu jejich Nadace, pozdější Nadace Člověk v tísni.

A v čem cítí rozdíl mezi „předlistopadovou“ a současnou dobou?

Pamětnice

„A není to jenom o tom, že můžu jet kam chci. Když nebudu chtít, tak budu sedět na zadku doma a nemusím nikam jezdit. Ne každý potřebuje mít celý svět otevřený, ale je prima vědět, že můžu.“